

1. Ó! Bet - le - hem kis vá - ro - sa, Mily mé - lyen

al - szol már; A csönd - ben né - mán ör - kö - dik A

fé - nyes csil - lag - ár ... De ső - tét ut - cád

vé - gén Ma fé - nyes csil - lag kél, Mert ben - ned

lett ma em - ber - ré, Kit min - den nép re - mél!

2. A Krisztust szülte Mária: / Az Ige testté lett! / És angyal - sereg örködik / Az újszülött felett. / A hajnalszillag jelzi, / Hogy Krisztus földre jött, / És meghajol a mindenség / A szent Fiú előtt!

3. Csak épp a földünk nem tudja, / Hogy nagy vendége jött! / Mert csendben jött, mint csillagfény / Az alvó táj fölött... / És nem hallja fül jöttét, / Nem sejti senki még, / Hogy ez a kisded adja majd / Érettünk életét!

4. Ó! Bethlehemnek gyermeke, / Mi várunk tégedet, / Hogy tisztítsd meg a szívünket, / És bennünk szüless meg! / Az angyalkarok zengnek, / S az ének szárnyra kel, / És száll a szívünk vágya is: / „Ó! jöjj, Immánuel!”

Brooks Phillips, 1868.